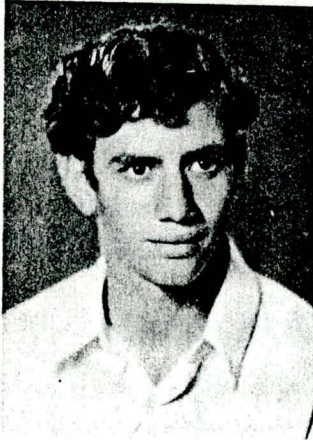


בעה

כי עדי דברי בו זכור אזכרנו עוד



לזכרו של חברנו ג'ורא טרסנר ז"ל

נולד ביום ה' באב תשי"ד

בן שבי-ציון, סיים את ביה"ס התיכון הדתי "יבנה" בחיפה.
חבר בגרעין "הראל" לקבוץ עלומים, בפשק היה
טרקטוריסט ובכפר דרום היה נהג ההאחזות.
אחיו המלחמה עבר עם בני הגרעין לפלוגה
מבצעית במחנה נוציירת הרומיות לעזה.

נפל ביום טו' בטבת תשל"ד, והוא בן יט' שנים.

הערכנו אותו בהיותו נאמן להוריו, לאחיו ולביתו.
נכון להתחלק בכל אשר לו, ותמיד זוכן לעזור.
לבנות-במטבח, לבנים-בשדה ולכולם-בפגז "שלו".
אהבנו אותו - רוח החיים של הגרעין, בעל חוש
הומור וחיוך רחב נעים הליכות וקולו ערב, מסרה
עליצות על כל מפגש.

ג'ורא חסר לנו.

ואז החלים הצערים שמתו אומרים מתוך האדמה:
נצרו את האבל שעל בגדיכם קריעו את הדממה
כי הנה אנחנו באים אליכם בקריאה רכה מאלף
מחוצרות, ואנחנו שרים לכם: חיו כפי שמתנו -
באמץ, בתם, בהקרבה, חיו כפי שמתנו -
במסירות נפש, באהבה, חיו כפי שמתנו -
באמונה, ברעות, בטוהר, חיו כפי שמתנו -
בנעורים היפים מכל שם תאר, קוו אל קץ
המלחמות - אמיצים וחזקים היו, וחיו, למענו
המתים - חיו!

(חיים חפר)

חבריו לגרעין

במלאת שנה למותו

אנו מרכינים ראשנו
על קברו הרענן של
ג'ורא טרטנר ז"ל
שפתיל חייו קופד.
תנחומינו הכנים;
למשפחתו בשבי ציון
ולגרעין " הראל "

ג'ורא

ג'ורא - יליד שלנו מחייך בגומות חן - היתכן ?

הרי ביום שבי, בחתונתם של ג'בי וצבי, דברנו ואחקנו
כמו תמיד. וגלעד, שלא הסכים לרקוד עם אף אחד, לג'ורא הוא
רץ בשמחה ורקד אתו ועם איקי מול צבי, ואני חשבתי לי איך
יש לנו מזל והבנים המאומצים שלנו מרגישים אצלנו בבית
כמו הבנים "הפרטיים".

לא קרה שהוא נכנס למשק ולא קפץ אלינו לדירה - לומר שלום
לשתות קפה, או לעשות "סינוב" בפג'ן לילדים.

והילדים - כלם, לא רק איקי וגלעד - היו קשורים אליו
ותמיד כשראיתי את ג'ורא היה לידי או על כתפיו גם איזה
ילד קטן.

ג'ורא ומות ! הרי אלו שבי קטנים ! ! זה לגמרי לא מתקשר !
הוא היה כ"כ מלא חממת חיים ופעילות.

כשאני חושבת על כך מצטירת לי תמונתו כשהוא מספר לי על
החופשה הקרובה ועל התכנית שלו.

ונמיד בראש כל תכנית - היו אבא ואמא והבית בשבי ציון.
הוא היה קשור מאז להורים ולמשפחה תמיד טיפר עליהם בגארה -
ההורים הצעירים שלי - ורצה מאד שבג'ורא לשבי ציון לראות
את המקום בו גדל.

לא חשבנו לרגע - ילד חמד - שבא לראות את הבית - והוא
יפה בדיוק כפי שספרת - ואתה לא נהיה לידינו כדי להזדריך
ולהראות בהתלהבות האופיינית לך.

"אתהלך חנוך את האלוקים
ואנו כי לקח אותו האלוקים



צמורה בתקווה

ה יזראליה
י גון ואנחה בלבנו
ו עדיין חי אתה בקירבינו
ל הש קולך עוד נשמע בקירבינו
א בד יקיר חברינו

ט רם חלפה שנה
כאילו ק אתלול הדמד צחוקך
ט פוף בעדין
ל שלע בחוזקה
ר וב יושר ותום היו דרי לבך

הי זכורך ברוך במיה

תכנה מפכ"מ

לפי "ש"ב צ"ק" - אמש שיגוש לעלי גמיה